



Universitätsbibliothek Paderborn

**De Sacra-||mento Evcharistiae,|| contra Oecolampodium,
opusculum:||**

Clicthove, Josse

Coloniæ, 1527

VD16 C 4208

Sanctum praeterea Ignatium, & Cyprianum: graues poenas ns[...] qui
indigne sacra mysteria attrectarunt a deo inflictas, explicante[m]: eandem
de ueritate dominici corporis in eucha[rstia] astruere ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-30220

DE SACRAMENTO

te octauo & nono, nec non in librorum suorum de sacramentis, tribus postremis: idem sacer an-

tistes multifariam demonstrat.

Sanctum præterea Ignatium, & Cypria-
num: graues peccatas indigne sacra mysteria
attractantibus a deo infictas, explicantem
eandem de virtute dñici corporis in eucharis-
tia, astruere sententiam. Cap. XIII.

Ignatius.

Idem.

Adiendi sunt insup supra dictis & alij
sacri scriptores, non aspernandæ in ec-
clesia authoritatis: qui eandem sustul-
lant doctrinam catholicam, de præsen-
tia domini corporis in eucharistia.

Quam in primis non obscure insinuat beatus Ig-
natius: episcopus Antiochenus, & sacro martyrij
titulo insignis Qui in decima suarum epistolæ
(quæ est ad Ephesios ex Smyrna) ita scribit ad fi-
deles, Ephesi agentes. Festinate frequenter acce-
dere ad eucharistiam: & gloriam dei. Quando em
affidue hoc ipsum agitur: expelluntur potestates
satanae, qui actus suos conuertit in sagittas ignitas
ad peccatum. Vesta autem concordia & conso-
nans fides. ipsius est interitus, & consentaneis eius
tormentum. Nihil enim melius est, quam pacem
habere: in qua omne telum euacuatur aeriorum
& terrestrium spirituum. Et circa finem eiusdem
epistolæ subnectit. In Iesu Christi nomine con-
gregamini communiter: frangentes panem qui est
medicamentum immortalitatis, antidotum non
moriendi sed uiuendi p Iesum Christum in deo, Hæc
ibi. Atq nuda panis materialis substâlia, rametū
in cōmemorationem dñicæ passionis sit sacrata:
virtus non habet aut efficaciam expellendi pot-

EVCHARISTIAE.

.I 46

states satane. Nec illa, medicamentū est immortali-
tatis, neq; antidotū salutare. cōtra noxiū pec-
cati uirus & mortem aīx. Sed panis ille sup cœle-
stis & dñs uirtutū : in sacra eucharistia com-
munione, hæc præstat fidelibus beneficia. Sentit igit
ur hisce uerbis Ignatius: in sancta eucharistia uerū
Christi corpus cōtineri. cuius cōmunione : & tela
negissimi ignea extinguantur: & alimonia uitæ p-
petuæ suscipiantur. ¶ Ad hæc, Beatus etiā Cypria
nus, episcopali dignitate & martyrij tropheo uene-
rabilis, in epistola ad Ceciliū fratre de sacramēto
dñi calicis: præclare inibi ostendens in calice be-
nedictōis nō solū aquā ponī debere, sed uinum a-
qua cōmixtum: pandē de sancta eucharistia con-
firmat ueritatē, cū ait. Admonitos aut̄ nos scias:
ut in calice offerendo dominica traditio seruetur.
neq; aliud fiat a nobis: quam quod pro nobis do-
minus prior fecit: ut calix q̄ in cōmemorationem
eius offertur: mixtus uino offeratur. Nam cum di-
cat Christus. Ego sum uitis uera. sanguis Christi
non aqua est utique: sed uinum. Nec potest uideri
sanguis eius quo redempti & uiuificati sumus,
esse in calice: quando uinū desit calici, quo Chri-
sti sanguis ostenditur: qui scripturarum omnium
sacramento ac testimonio comprobatur. Hec ille
Quod si sanguinis Christi quo redempti sumus,
est in calice sub specie uini, ut hic testatur Cypria
nus: nomine simili omnino ratione consequens est,
& corpus Christi pro nobis in mortem traditum
esse in eucharistia sub specie panis. Deinde pau-
cis interiectis: idem subiungit. Quod autem Mel
chisedech, typum Christi portaret: declarat spiri-
tus sanctus in psalmis, ex persona patris ad filiuū di-
sensa. Iurauit dñs & non penitebit eum: tu es sa-

Cy pri-
nus.

Ioan. 15.

Idem:

Psal. 109.

DE SACRAMENTO

cerdos in æternū, secundū ordinē Melchisedech.
Qui ordo, utique hic est de sacrificio illo ueniens
& inde descendens: q Melchisedech, sacerdos dei
summi fuit, q panē & uinū odtulit, q Abraham
benedixit. Nā qs magis sacerdos dei summi: quā
dñs noster Iesus Christus, q sacrificium deo patri
obtulit. Et obtulit hoc idē, quod Melchisedech ob
ulerat: id est panē & uinum, suum scilicet corpus
& sanguinē. Et circa. Abrahā benedictio illa præ
cedens ad nostrū populū ptinebat. Sic ille Vbi p
hibens Christū obtulisse panē & uinū, suum scili
cet corpus & sanguinē: plane indicet, insacrifi
cio altaris subforma panis, Christi corpus et sub
forma uini, sanguinem eius uere cōtineri.

¶ Rursus idē sacratissimus author in sermone ad
modū luculento & amplio de lapsis cōtestatur nō
nullos q post suscep̄tā fidei professionē Christū
negarūt: præstanea dei ultione interdū esse pcus
sos ad cæterorū terrorē & exemplum, his uerbis.
Aut si in credulis qbusdā minor fides est futuorū
uel præsentibus terreātur. Ecce eorum qui nega
uerunt, quæ supplicia conspicimus: quos eorum
tristes exitus flemus. Nec hic esse sine pcena pos
sunt: quamuis necdum pcenæ dies uenerit Plectū
tur interim quidā: quo cæteri dirigantur. Exem
pla sunt omnium: tormenta paucorum. Et post
sermonis illius contextu descripta: subdit. Cum
quædam, arcam suam in qua domini sanctum
fuit tentasset aperire: igne inde surgente deterrita
est, ne auderet attingere. Et quis alius, & ipse ma
culatus, sacrificio a sacerdote celebrato: partem
cum cæteris ausus est latenter accipere. Sanctum

Cypria
nus.

Duo exē
pla, irreue
rētiā in eu
charistiaꝝ
fugiendaꝝ
esse, mon
straneia.

EVCHARISTIAE: I.

47.

dei edere & cōrectate nō potuit: cinerē ferre se,
 aptis manibus inuenit. Documento unius ostēsū
 est: dñm recedere, cū negatur, nec immerentibus
 ad salutē prodesse q̄ sumitur: quando gratia salu-
 taris in cinerē, sanctitate fugiente, mutatur. Quā
 multi hodie immundis spir̄ib⁹ adiplentur: q̄
 multi usq; ad insaniam mentis exordes demen-
 tia furore quatūt̄ur. Nec necesse est: ire p̄ exitus
 singulorū, cū p̄ orbis multiformes ruinas tā deli-
 ctorū poena sit uaria: q̄ delinquentiū multitudine
 numeroſa. Vnusq; p̄ cōsideret, nō qd alius passus
 sit: sed qd pati & ipse mereatur. Nec euasisse se cre-
 dat: si eū interī poena distulerit, cū timere potius
 debeat: quē sibi dei iudicis censura seruavit. Hæc
 ibi. **P**ercōtari x̄o hic aduersarios ueli qdnā in
 utroq; exemplorū mō explicatorū, sacratus ipse pa-
 ter p̄ sanctam dei intelligat. an panē materialē,
 sacerdotali benedictione sanctificatū: sicut cibus
 corporalis, teste Paulo sanctificatur p̄ uerbū dei **I.tim. 4**
 & orationem, an ne potius sacratissimum Christi
 corpus q̄ uere est sanctum dei: secundum illud
 angeli Gabrielis uerbum ad sacratam deo uirgi-
 nem. & q̄ nascetur ex te sanctum: uocabitur fili-
 us dei) sub specie panis in eucharistia contentum
 Rogare & illud uelim, quare tam grauis pœna a
 deo immissa eos corripuit: q̄ indigne mēsam domi-
 nicam accedere sunt ausi, quemadmodū hic testa-
 tur Cyprianus si in illa tantūmō propōitūr panis
 materialis terrestri eq̄ uinum in eduliū? Cur iti-
 dem mulier illa tentans cōtingere sanctam eucha-
 ristiam, igne ex arcula illa erumpente prohibita-
 est ne contingeret: si in ea arca nihil nisi panis triti
 cius & materialis cōtinebatur? An tātū est nefas,
 panē illū simplicem & nudū manibus cōrectare

4

Lucæ, I.

DE SACRAMENTO.

ut repentina ignis eruptione debeat cohiberi cū
en singulis diebus dñicis in multis ecclesiæ Galli-
canæ locis, panis sacerdotali orōne benedictus: di-
stribuatur pueris innuptisq; puellis, iuris item &
mulieribus in monumentū & repræsentationem
sanctæ cōmunionis: quæ in primitua ecclesia a ti-
delibus, singulis diebus dominicis frequētabatur.
Quid autem differat eucharistia Oecolampadia-
na ab hmoi pane benedicto, singulo quoq; die do-
minico laicis distribui solito, quicq; impune ab o-
mnibus contingitur: non video. Et siquid fortasse
est discriminis: parui certe est momenti, nec tan-
ti: ut tam atroci poena decernatur. Quam etiā ob-
causam, is qui abnegatiōe fidei maculatus erat: p
tem sacrificij a sacerdote acceptā, uidit aptis ma-
nibus in cinerem uersam, ut reiert hic Cyprianus
panis terrestris substantia, iuxta assertū aduersa-
riore? Certe ex grauitate uidictæ, et horrifica diui-
næ uirtutis offensione, in irreuerentes circa hæc sc̄a
eucharistiæ mysteria: dilucide monstratur subli-
mitas & magnitudo rei in ea contentæ. ¶ Cæterū

¶ Cori. II. 3. Oecolampadius, cōmemorata Corinthiorū poena
ut heatus Paulus testificatur: & enarratis itidē a
se punitionibus, irrogatis in eos q; irreuerenter eā
attractarint: a sc̄tō Cypriano in prædicto sermōe
de lapsis (ut supra est dictū) recitatī: suā deinde in-
credulitatē depromit in opusculo illo suo qd im-
probamus, his uerbis. Nō contradico: manū ēē do-
Leuiti. 10. „ mini, sed hac rōne non euincitur: unitū panī cor-
pus, uel corpus in pane. Etiā symbola sanctæ gre-
rū polluisse: unctionē a iusto deo exigit, ut in Nadab
& Abiu, Nonne & q; baptisma irrident: flagellari

VCHARISTIAE. I. 48.

ad eo meretur? Et non ambigo, quoniam multi male p-
diti sunt: qui mala conscientia tibi se fecerunt. nec tamē
propterea, aquæ addicetum corpus uel sanguinē fate-
mur, tametsi abluti sanguine Christi se ablutos glo-
rientur: in quo baptismus consecratus est. Hæc il-
le. Verè his uerbis nō apte ref. Ille rōcinationē an-
te positam: nec uim eius euacuat. Nempe non soli
huic rōni innituntur: fideles ad cōprobandā eucha-
ristiæ ueritatē: qm̄ indigne eā tractantes, a deo fla-
gellantur. sed multo potiorē & priorē habent rō-
nem: ad hanc fidem, eos inducentē, diuiniorē. s. uer-
borū testimoniū, totiusq; scripturæ faci & apertā te-
stificationē: concordem insug oīm sanctoī patrī
sniām. Quibus omīb. accessoria est & hæc cōp. o-
batio: q̄ indigie contrectantes eucharistiām, præ-
fenti etiam uitione interdū plectantur: quasi dñō
sermonē suū confirmante se q̄ntib. signis. De aqua
uero baptismi uel oleo consecrato, nullū tale habe-
mus testimoniuī a domino nrō, nec a scriptura sa-
cra, nec ab ipsis doctorib, ecclesiasticis: q̄ in illis
uere contineatur corpus Christi & sanguis. Idcir-
co ex ultione præsentanea, a deo contemptoribus
illorū facioī signoī illata: nequaq̄ potest efficax
trahi argumentū, q̄ illis assistat corpus dominicū
& adsit, sicut eucharistiæ. Et certe flagella, a deo sa-
crae eucharistiæ contēptoribus inflicta, si sola su-
matur: non sufficiētia sunt argumenta ad nrī pro-
positi comprobationē. Alijs tamen ante numera-
tis ratiocinijs adiuncta: multum adminiculi & ro-
boris conferunt ad astruendam (q̄ elucidamus) 6
ueritatē. ¶ Præterea in alio eiusdem libelli sui lo-
go, Oecolāpadius consimili ingenio subterfugiēs
callida tergiuersatione cōfessionē v̄itatis: nō causā
pro causa sophistarū more assignat, cū ait, Quādo

Marcii. 16

DE SACRAMENTO

f.cor. II , dicit apostolus q̄sq̄s ederit panem hunc, aut bibe-
rit de poculo dñi indigne: reus erit corporis & san-
guinis domini. docet in Christū redundare pecca-
tū eius q̄ indigne sacramenta contrectarit uel sum-
pserit. eo quod multo grauius sit symbola nostræ
religionis polluisse: quam ea q̄bus patribus con-
credita beneficia celebrabantur, tametsi futura
præsignarent. quemadmodum & in epistola ad
Hebræos colligit dicens. Videlicet ne aspernemini
eum qui loquitur. Nam si illi nō effugerūt qui a-
uersabantur eum qui loquebatur in terra multo
magis nos, si eum qui in coelis est auersemur Hac
ibi. Enīmuero quod indigne manducantes panem
& bibentes calicem domini: constituantur rei cor-
poris & sanguinis domini ut dicit apostolus. non
ob eam fit crusam, quoniam immanius sit piacu-
lum: sacra nouæ legis signa polluisse, quam sacra-
menta Mosaici ritus, quēadmodū obtendit Oeo-
lampadius. sed quoniam sub illis, panis & uini sa-
cri indigne sumptorū speciebus: uerū Christi cor-
pus & sanguis contineantur. Et ergo non in ipsa
signa tantum: sed & in ipsa signata uere ibidem
præsentia, corpus inquam & sanguinem domini
cum: huiusmodi irreuerentia redundat.

Miracula, circa eucharistiæ sanctæ cōtre-
stationē a dño plerunq; ad fidei cōsolidatio-
nē ostēsa: nō parū etiā cōferre ad xitatē dñi
ci corporis in ea astruendā. Cap.XV-

COnsimilis etiam supradictæ, adhiben-
da est responsio ad idipsum quod prio-
ribus suis dictis modo citatis subjicit
Oecolampadius, de miraculis: ob sa-
cre eucharistiæ præsentia factis, hoc